YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu viides jaosto)

22 päivänä maaliskuuta 1999 *

Asiassa T-97/95 (92),

Sinochem National Chemicals Import & Export Corporation, Kiinan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Peking, edustajanaan asianajaja Jean-François Bellis, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään aluksi oikeudellinen neuvonantaja Yves Cretien ja oikeudellisen yksikön virkamies Antonio Tanca, sitten yksin-

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

omaan A. Tanca, avustajinaan asianajajat Hans-Jürgen Rabe, Hampuri, ja Georg M. Berrisch, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston ylijohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Nicholas Khan, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

ja

Furfural Español SA, Espanjan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Alcantarilla (Espanja), edustajanaan asianajaja José Rivas de Andrés, Madrid, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Arsène Kronshagen, 2 rue Marie-Adélaïde,

väliintulijoina,

jossa vaaditaan niiden oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista, jotka kantajan on korvattava väliintulija Furfural Español SA:lle asiassa T-97/95, Sinochem vastaan neuvosto, 29.1.1998 annetun tuomion (Kok. 1998, s. II-85) johdosta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit P. Lindh, J. Pirrung ja M. Vilaras,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian käsittelyn vaiheet

1 Sinochem National Chemicals Import & Export Corporation (jäljempänä Sinochem) nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.4.1995 jättämällään kannekirjelmällä kanteen, jossa se vaati lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan furfuraldehydin tuonnissa 16 päivänä tammikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 95/95 (EYVL L 15, s. 11) kumoamista. Laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 18.12.1995 antamallaan määräyksellä Furfural Español SA:n hakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen vastaajan vaatimuksia.

2 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi 29.1.1998 antamassaan tuomiossa kanteen ja velvoitti kantajan korvaamaan neuvoston ja Furfural Españolin oikeudenkäyntikulut.

3 Furfural Españolin asianajaja pyysi 28.8.1998 päivätyllä kirjeellään Sinochemin asianajajalta apua, jotta Sinochem maksaisi korvattavina oikeudenkäyntikuluina yhteensä 1 031 238 Belgian frangia (BEF), joista asianajajien palkkiot olivat 1 000 000 BEF ja muut kulut (matka- ja oleskelukulut) 31 238 BEF.

4 Sinochemin asianajaja ilmoitti 18.9.1998 päivätyllä kirjeellään paljoksuvansa kyseistä määrää ja katsoi korvattavan määrän olevan 100 000 BEF.

5 Furfural Español on toimittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 20.10.1998 hakemuksen, jossa se pyytää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vahvistamaan korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrän työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohdan mukaisesti niin, että palkkioiden määräksi vahvistetaan 1 000 000 BEF ja muiden kulujen määräksi 31 238 BEF. Se vaatii myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaisi Sinochemin maksamaan lisäksi 100 000 BEF niiden kulujen korvauksena, jotka ovat aiheutuneet tästä menettelyn vaiheesta.

6 Sinochem on esittänyt 9.11.1998 huomautuksensa, joissa se suostuu maksamaan 100 000 BEF korvattavina oikeudenkäyntikuluina ja toteaa 100 000 BEF:n lisävaatimuksen olevan perusteeton ja joka tapauksessa selvästi liian suuri.

Oikeudenkäyntikulujen vahvistaminen

7 Furfural Español väittää ensinnäkin, että pääasian oikeudenkäynti koski sen olennaisia taloudellisia etuja, koska se oli ainoa yhteisön tuottaja ja oli joutunut kärsimään Kiinasta tulevan furfuraldehydin tuonnista siinä määrin, ettei se pystynyt edes kattamaan tuotantokustannuksiaan. Se oli kannellut komissiolle tästä tuonnista juuri siksi, että se oli vaarassa joutua sellaisiin taloudellisiin

vaikeuksiin, että sen olisi pitänyt lopettaa toimintansa ja irtisanoa henkilökuntansa. Tämän vuoksi oikeudenkäynnin lopputuloksella oli sille suurta taloudellista merkitystä.

8 Furfural Español vetoaa toiseksi siihen, että koska pääasian oikeudenkäynti on ollut monimutkainen ja yhteisön oikeuden kannalta merkittävä, Furfural Españolin on täytynyt tutkia vaikeita taloudellisia ja oikeudellisia kysymyksiä. Se muistuttaa, että koska furfuraldehydiä voidaan käyttää kahteen käyttötarkoitukseen, oikeusriita koski pääasiassa sitä, oliko olemassa yhdet vai kahdet tuotemarkkinat, mikä on vaikea ja yksityiskohtaista tarkastelua vaativa riidan osa, jolla oli välttämättä vaikutuksia pääosaan asian käsittelyssä esitetyistä argumenteista ja erityisesti kysymykseen vahingon syntymisestä ja kausaalisuudesta. Furfural Español toteaa erityisesti, että sen täytyi käyttää suuri osa väliintulokirjelmästään esittääkseen näkemyksensä erityisesti siitä "erityissopimuksesta", jonka maailman suurin furfuraldehydin tuottaja ja Euroopan unionin suurin furfuraldehydin tuoja olivat tehneet ja jolla perustettiin "suljetut markkinat", ja että se pyrki vakuuttamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen siitä, että nämä suljetut markkinat oli jätettävä tarkastelun ulkopuolelle vahinkoa arvioitaessa. Furfural Españolin mukaan nämä perustelut vaativat yksityiskohtaista tarkastelua, ja ne olivat ratkaisevassa asemassa sen suhteen, että oikeusriidan ratkaisu olisi Furfural Españolille edullinen.

9 Sinochem väittää, että Furfural Españolin vaatimat asianajajan palkkiot ja muut kulut ovat selvästi liiallisia, ja se muistuttaa, että yhteisöjen tuomioistuin on useasti todennut, että korvattavien oikeudenkäyntikulujen kannalta ei ole ratkaisevaa se, kuinka suuria ovat ne palkkiot ja kulut, jotka asianajaja on laskuttanut asiakkaaltaan.

10 Tämän vaatimuksensa tueksi Sinochem esittää, että siitä kulujen erittelystä, jonka väliintulija on esittänyt 28.8.1998 päivätyssä kirjeessään, ilmenee, että valmisteluvaiheessa väliintulijan asianajajaa on avustanut englantilainen solicitor, jonka palkkiota ei ole sisällytetty korvattavia kuluja koskevaan arvioon. Sinochemin mukaan se, että tämä solicitor on osallistunut valmisteluun, osoittaa vääräksi sen väitteen, jonka mukaan väliintulijan asianajaja olisi käyttänyt valmisteluun 87,5 tuntia, joista on veloitettu 12 000 BEF tunnilta, mitä on pidettävä erittäin korkeana tuntiveloituksena. Sinochem väittää, että vaadittua palkkioiden määrää ei voida perustella niin, että yhtäaikaisesti sovelletaan erittäin korkeaa tuntitak-

saa, joka on erittäin kokeneen ja tehokkaan asianajajan tuntiveloitus, ja vaaditaan korvattavaksi erittäin suurta tuntimäärää, jonka olisi käyttänyt asian valmisteluun sellainen asianajaja, jolla on selvästi vähemmän kokemusta.

11 Lisäksi Sinochem korostaa, että väliintulijan vaatima määrä vastaa neuvoston vaatimaa määrää (51 177 Saksan markkaa eli 1 055 000 BEF) ja että väliintulijalle korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrä ei voi olla yhtä suuri kuin varsinaiselle asianosaiselle korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrä.

12 Työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa: "Jos oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta syntyy riita, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee sen asianosaisen pyynnöstä ja kuultuaan toisen asianosaisen huomautukset antamalla määräyksen, josta ei voi valittaa."

13 On muistutettava, että työjärjestyksen 91 artiklan mukaan "korvattavia oikeudenkäyntikuluja" ovat ainoastaan "asianosaisille asian käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kustannukset, erityisesti matka- ja oleskelukulut, sekä asiamiehen, avustajan tai asianajajan palkkio".

14 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa vahvistaa sitä, kuinka paljon asianosaisten on maksettava palkkiota omille asianajajilleen, vaan niillä on toimivalta ainoastaan määrittää se, mihin enimmäismäärään asti se asianosainen, joka on velvoitettu korvaamaan vastapuolensa oikeudenkäyntikulut, joutuu maksamaan nämä palkkiot (asia 318/82, Leeuwaarder Papierwarenfabriek v. komissio, määräys 26.11.1985, Kok. 1985, s. 3727, 2 kohta; yhdistetyt asiat T-18/89 ja T-24/89, Tagaras v. yhteisöjen tuomioistuin, määräys 25.2.1992, Kok. 1992, s. II-153, 13 kohta ja asia T-78/89 DEP, PPG Industries Glass v. komissio, määräys 9.6.1993, Kok. 1993, s. II-573, 36 kohta).

15 Asianajajien palkkioita koskevien yhteisön oikeussääntöjen puuttuessa yhteisöjen tuomioistuinten on oikeudenkäyntikuluja vahvistaessaan vapaasti arvioitava

asiassa esille tulleita seikkoja ja otettava tältä osin huomioon oikeudenkäynnin kohde ja luonne, sen merkitys yhteisön oikeuden kannalta ja asian vaikeusaste, oikeudenkäynnistä asiamiehille tai avustajille aiheutunut työn määrä ja oikeudenkäynnin taloudellinen merkitys asianosaisille, eikä niiden tällöin tarvitse ottaa huomioon kansallisia asianajajien palkkiosääntöjä eikä mahdollista asianosaisen ja tämän asiamiesten tai avustajien välillä tehtyä tätä koskevaa sopimusta (em. asia Leeuwaarder Papierwarenfabriek v. komissio, määräyksen 3 kohta; em. asia Tagaras v. yhteisöjen tuomioistuin, määräyksen 13 kohta ja asia T-2/93 (92), Air France v. komissio, määräys 8.3.1995, Kok. 1995, s. II-533, 16 kohta).

16 Käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava, että oikeusriidalla oli tiettyä merkitystä yhteisön kannalta ja että kyseinen asia edellytti taloudellisten ja oikeudellisten kysymysten arviointia ja monimutkaisten tosiseikkojen tutkimista ja että väliintulija Furfural Español on tutkinut ja tulkinnut näitä seikkoja. Se ei ole myöskään pelkästään toistanut vastaajan perusteluja, vaan se on lisännyt uusia perusteluja ja selventänyt niitä tosiseikkoja, jotka olivat merkityksellisiä asian ratkaisemisen kannalta. Näin ollen sekä oikeusriidan luonne että oikeudenkäynnin taloudellinen merkitys asianosaisille ovat peruste sille, että palkkiot ovat huomattavan suuria.

17 On kuitenkin huomattava, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kyse on väliintulijan oikeudenkäyntikuluista ja että väliintulijan osallistumista oikeudenkäyntiin helpottaa yleensä huomattavasti sen varsinaisen asianosaisen toiminta, jonka vaatimuksia väliintulija tukee (asia C-191/86 DEP, TEC v. neuvosto, määräys 4.2.1993, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Koska väliintulo on luonnostaan alisteinen varsinaisten asianosaisten vaatimuksille, väliintulosta ei näin voi aiheutua samassa määrin vaikeuksia, lukuun ottamatta poikkeustapauksia.

18 Ne asianajajan palkkiot, jotka väliintulija vaatii tässä asiassa korvattavaksi oikeudenkäyntikuluina, ovat yhtä suuret kuin neuvostolla eli varsinaisella asianosaisella. Näin ollen ensiksi mainittua vaatimusta ei voida hyväksyä kokonaisuudessaan.

19 Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrä arvioidaan oikein, jos niiden suuruudeksi vahvistetaan 331 238 BEF, johon sisältyy Furfural Español asianajajan palkkio.

20 Koska tätä määrää vahvistettaessa on otettu huomioon kaikki tähänastiset asian käsittelyvaiheet, ei ole syytä lausua erikseen niistä kuluista, joita asianosaisille on aiheutunut oikeudenkäyntikulujen vahvistamista koskevasta menettelystä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

Niiden oikeudenkäyntikulujen kokonaismääräksi, jotka kantajan on korvattava väliintulija Furfural Español SA:lle, vahvistetaan 331 238 BEF.

Annettiin Luxemburgissa 22 päivänä maaliskuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

J. D. Cooke

laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja